

קצ. מהו השיעור של שהייה בשתיקה בדיעבד אחר איזה ברכה קודם שיאכל או יעשה המעשה?
תשובה: אין לו שיעור.^{קי}

קצא. אם אחד מברך איזה ברכה והפסיק בשתיקה, למשל בין ברוך לאתה או בין שהכל לנהיה וכדומה, ושהה כדי דיבור או אפילו כדי לגמור את כל הברכה, האם זה חשוב הפסק ואין כאן צירוף ולא יצא, או דאין נ"מ בזה בדיעבד ושפיר יצא ידי הברכה?
תשובה: יצא.

קצב. מי שטעה ובירך בלא סיבה והגיע למלך העולם ונזכר, אם עדיף לו לגמור איזה ברכה ואז יאמר בשכמל"ו או יאמר בשכמל"ו במקום שנזכר?
תשובה: אם יכול לגמור ברכה על איזה מאכל ולאכלו עדיף.^{קי}

קצג. אם אחד לוקח איזה דבר של רפואה, וכגון אספרין או "טאמס", ויש לו טעם טוב ונהנה ממנו, אם צריך לברך עליו או לא?
תשובה: אם נהנה צריך לברך.

קצד. אם אחד כיוון לברך למשל על חלב שהיה מונח בידו או על השלחן, וכשהגיע למלך העולם עלה בדעתו לאכול גם גבינה, ואז כיוון גם על הגבינה וסיים שהכל נהיה בדברו, אם יצא ידי הברכה על הגבינה או לא, דלכאו' אין כאן התחלת ברכה עליה וצ"ע.
תשובה: אפשר דיצא וצ"ע.

קצה. אם בירך שהכל על בשמים, אם יצא או לא?
תשובה: ע' מ"ב סי' רט"ז ס"ק י"ג (שהביא מחל' בזה).^{קי}

לומר ברכה פרטיית היטב, ע"כ.

וכן הוא צמ"צ (סי' ר"ו ס"ק י"ז), ובשונה הלכות שס דין ה'.

מ"צ (סי' ח' ס"ק מ"ה), ח"א מצוטטשטש (ריש סי' ר"ט). וע"ע בשערי הצרכה (פרק

י' סעי' י"ד הערה ל"ז-מ').

עיין בשדי חמד (ח"א) מערכת ברכות סי' א' אות ג' שהביא מכמה פוסקים שילא